

Izhaja razen ponedeljka in dneva po
prazniku vsak dan.
Uredništvo in upravnništvo: KRŠKO.
Naslov za dopise: »Napreje«, Krško.

Čekovni račun: št. 13.807.
[začasno še tudi 13.321]

NAPREJ

Stane mesečno 25 Din,
za inozemstvo 35 Din.

Oglaš: prostor 1x87 mm 1 Din
Maloglaš: beseda 50 p, najmanj 5 Din
Dopise frankirajte in podpisujte,
sicer se ne pribojijo. Rokopisi se
ne vračajo.

Reklamacije za list so poštn. proste.

Glasilo Socialistične stranke Jugoslavije.

Letnik VI., šte. 30.
Četrtna »Naprejeva« številka
izhaja kot tednik:

LJUDSKI GLAS

Glasilo Kmetsko-delavske zveze.

Stane letno 60 Din, — mesečno 5 Din.

Brezploden korunovski manever.

Tako je napisalo naše uredništvo na uvodni članek, objavljen v 79. št. »Napreje« v katerem je tudi objavljen proglas trboveljske konference na soc. org. delavstva Slovenije. S tem je hotelo uredništvo samo osmešiti naše sklepe, ter nas predstavi delavstvu za neke pučiste. Kakor se ta članek opira na najnižje instinkte, je postal še veliko manj pomemben za del. pokret, ker ni nič več kakor 45krat poimensko imenoval v njem posamezne bivše kakor tudi sedanje sodruge, moje ime najde v tem članku nič več kakor 17krat zapisano. S tem me je pisec hotel napraviti slavnega, ter me je tolikokrat zapisal, da me kdo res ne bo zgrešil, kar pa hvalježno odklanjam. Res slavni žurnalisti, ki so kaj takšnega zmogli spravi skupaj, za kar jim tudi jaz v njihovem spravevali najmanj dajem petico. Ko bi uredništvo namesto članka objavilo iz leta 1918. članski imenik, pa bi tudi ne bilo veliko razlike, samo urednik bi lahko napravil majhen oddih. Sedaj pa k stvari sami.

Pokrajinski odbor je na svoji seji 8. aprila 1923. v Celju sklenil pozvati mariborsko oblastno org., da se naj od vsake strani snidejo v Zidanem mostu po 4 ročni delavci, ki naj ustvarijo platformo za čim hitrejšo zedinjenje. Na temelju tega sklepa so se sestali v Zidanem mostu 22. aprila 1924 od naše strani ss. Pastorek, Thaler, Rinaldo in Verbančič, od strani Mariborčanov pa ss. Lapuh, Bahun, Jordan in Ozmeč. Sklenili so platformo za zedinjenje, katera je objavljena v Napreju št. 90 z dne 24. aprila 1923. in je v soglasju s sklepi trb. konference, samo treba je, da si jo še vsak enkrat prečita prej ko proučimo našim sklepom kaj napiše.

V naših sklepih je tudi poskrbljeno, da ne bo nihče na kongresu majoriziran, marveč bo imel toliko glasov, kolikor članov zastopa. Ako se kritizira zborovanje Konsumnega društva za Slovenijo, da so na njem preglašovali odborniki delegate, potem moramo to, kar pri drugih vidimo, da je slabo, najprvo v lastni stranki odpraviti, ker šele potem smo upravičeni kritizirati druge. Ako pa na nasprotni strani nimajo članov, kakor se to čestokrat trdi, zakaj potem taka bojazen pred skupnim kongresom, saj bomo potem na njem imeli itak absolutno večino? Ali se mogoče bojite, člani odbora, da bi vas delegati vrli, ker bi ne mogli več njih preglašovati? V naših sklepih tudi ne bo nihče našel da se hočemo s takšnimi generali združiti, kakor se to v listu namiguje, marveč mi hočemo zedinjenje s proletariatom. Ali mogoče niso v Lesah, Prevaljah, Guštanju, Muti, Rušah, Mariboru, Ptuj, Celju, Zagorju, Ljubljani, Trzinu itd., delavci, ki tvorijo pol. org. druge smeri? Ali moramo mi od tega dela delavstva zahtevati, da naj pred nas poklekne in nas moli kot edino zveličavne bogove, ali je to v skladu z našim programom in s socializmom sploh, ker to ne bi bilo socialistično, da hočemo navajati diktaturo, saj smo načelno proti njej? Naloga vsega soc. org. delavstva je, da gre preko raznih ambicioznih voditeljev v enotno organizacijo, vsi tisti pa, ki si še žele, da se naj delavstvo še nadalje sovraži, jih bo odnesel veter tja, odkoder so prišli. Ker delavstvo se ne bo pripravilo za paragrafe, marveč za svoj obstoj, ki mu je pa le potem zagotovljen, če je enotno organizirano, ker je ves boj napravljen proti njegovemu izkoriščevalcu, ne pa tako, kakor je danes: proti sotrpinu.

Jaz se ne bom baval veliko z raznimi osebami ki se oglašajo v našem listu, kakor to dela strankin tajnik ali urednik, ker nočem, da bi bil list plisan za mojo obrambo, vzlic temu, da bi imel mnogo povoda, ker meni ne gre za ta ljubi kruhek, kakor je mogoče na drugi strani slučaj. Povedati moram pa samo to, da v Trbovljah in Hrastniku je že obstojala org. ko še nismo poznali sedanega strankinega tajnika, in je ta organizacija s pomočjo članov napravila, da so lahko danes člani pod svojo lastno streho in jih tudi ne zebe, če bi pa bili imeli takšne voditelje, kakor je sedanjí strankin taj-

nik, bi bili pa še danes na dežju in na mrzlem, kakor je on in še marsikateri drugi, ki še veruje v njegovo filozofijo, ne pa v lastno delo.

Zato, sodruzi, po vseh organizacijah: na delo za zedinjenje proletariata! Kdor se bo pa upiral zedinjenju, pokažite mu vrata, naj gre, odkoder je prišel, ker ta ni prijatelj delavstvu, marveč hlapec kapitala, ki je nalašč zato v naših vrstah, da seje med delavstvom razdor in sovraštvo, da nas kapitalizem lažje tepe in izkorišča. Če smo socialisti, potem je naša dolžnost, da strnemo vse one, ki so voljni delati za končne cilje proletariata v eno močno socialistično organizacijo, katera nas povede do končne zmage, do Bratstva, Svobode in Enakosti. — Ivan Krušič.

Nepotrebno je, da bi trčili prostor s ponavljanjem razlogov, ki so se oglašili te dni proti Krušičevi »zedinjevalni« akciji in resoluciji, objavljeni v 79. šte. »Napreje«. To resolucijo je predložil na TAJNEM sestanku in jo je dal podpisati ne v znak, da se podpisanci z njo strinjajo — saj so se potem podpisanci oglašili v »Napreju« PROTI njej! — temveč, ker je bilo rečeno, da NE BO OBJAV. LJENA, če je ne bodo navzoči podpisali. Iz tega je razvidno, kako neumno je imenovati to »resolucijo« sklep, ko je samo pobožna ŽELJA; iz tega je pa tudi razvidno, kakšna ČVEKARIJA je to, če sumnič posameznik Krušič strankin odbor, da se ta brani »zedinjevalnega« kongresa, češ da se delavskih delegatov boji. Naj pridobi Krušič na javnih in po PRAVILNIKU SKLICANIH sestankih ORGANIZACIJE za svoje namene, naj jim prisrbi finančnih sredstev za takšen izredni kongres, potem bo lahko pomelel z razdirači in kruhoborci ter kapitalističnimi agenti v naši stranki. Notabene: Krušič pravi, da sede v tajništvu in uredništvu kruhoborci, ki se za svoj kruh boje, obenem pa pravi, da so po kapitalistih sem poslani — pri tem z zmedenimi mislimi ne pomisli, da se kapitalističnim agentom prav nič ni treba tepsti za proletarski kruh!

Dozdaj so se VSE organizacije izjavile PROTI Krušičevemu načinu zedinjenja, nobena še ne zanj. Istotako se je oglašila že lepa vrsta DELAVCEV proti temu, da bi se Krušiču na ljubo stranka obrišala ob svoj organizacijski zakonik, zlasti ob načelo javnosti. Celo Krušič se je oglašil PROTI Krušiču [glej članek »Z druge strani« v 82. »Napreju« št. 1]. Mi torej prav nič ne dvomimo, kdo bo v tem boju pobožnih želj proti strankinim načelom zletel tja, odkoder je prišel.

V petek bo imelo trboveljsko delavstvo sestaneke svoje organizacije. Najbrže se bo tam podrobneje bavilo tudi s Krušičevim zadevom. Da bo stvar še bolj temeljita, smo se odločili objaviti resolucijo, ki jo je isto delavstvo hladnokrvno sprejelo v veliko težji situaciji, nego je danes, ko je hotelo Korunstvo še z vse drugačnimi sredstvi uničiti naše gibanje nego Krušič. Citajte to resolucijo vsi, ker je zelo aktualna, zlasti pa se tega zavedajte, da govori v njej zopet Krušič proti Krušiču, ker Krušič je pri sestavi te resolucije največ sodeloval:

K zedinjenju.

Odbor kraj. org. SSJ. v Trbovljah je na svoji seji dne 8. julija t. l. razpravljala o resolucijah, priobčenih v »Napreju« št. 145., ki jih razpošiljajo razni krakenkaslarji in konzumariji na naše soc. org. in zaključil s sledečo resolucijo katera naj bo resen opomin vsem intrigantom ki so to delo pričeli:

Resolucija.

I. Potom poročila v »Napreju« št. 145. smo zvedeli za nove spletke od strani ljudi, kateri hočejo našo soc. stranko na vsak način spraviti nazaj v stari tir. Radi tega se čutimo primorani, da tudi mi povemo svoje mnenje o tem. Že pri zadnjem Korunovem puču pred volitvami, katerega mi smatramo za izdajstvo nad soc. proletariatom, so se poslužili laži in so nam potem okrožnic, katerih organizacije kot taka seveda ni dobila, temveč le posamezni, trobili, da je toliko in toliko organizacij odpovedalo pokorščino Pokr. tajništvu. Pa se je

pozneje izkazalo, da to ni bila resnica, kakor so nam servirali. V tej zadnji okrožnici katero razpošilja in jo podpisuje neki krakenkaslar Jože Tomc, in katere naša organizacija tudi ni dobila — gospodje vedo zakaj, ker pri nas si je že marsikdo kremplje opekel — zopet govore, da zahteva večina podružnic to, kar je v okrožnici predvideno. Gospodje, če je to resnica, zakaj pa ne objavite v našem časopisu, katere organizacije, kateri člani to zahtevajo, da bomo vsi vedeli zanje? Dokler tega ne storite, vas smatramo za podle lažnjivce in intrigante.

II. Naša organizacija stoji tudi na temelju dravogradske resolucije, v kateri je dovolj jasno povedano, v kakšni smeri je ujedinjenje mogoče, Svetovali bi vam, da jo večkrat in pazljivo preberete. Zaradi sklicanja kongresa, katerega si tako želite, vam mi javno povemo to, kar vam je Pokrajinski odbor povedal: pokažite poprej svoje člane, da bomo vedeli s kom se naj zedinimo, potem bomo govorili dalje, drugače pa ne. Kajti na število prodanih znamk mi nikakor ne gremo, ker vemo pre dobro iz izkušenj, kako se je to delalo, dokler so se sukali okrog stranke razni Kristani in drugi. Pri stavku: »Tudi o progresivnem davku na kongresu najbrže ne bo spora«, ste bili jako neprevržni, ker ste nam direktno pokazali s tem, da ne stoji za tem mariborski proletarijat, temveč razni magnati, kateri bi nam radi zopet gospodovali. Mi vam povemo kar odkrito, da od te točke kakor tudi od točke javnosti za nobeno ceno ne odstopimo. Predobro vemo, da bi stranka drugače stala, če bi imela ob svojem porodu to, kar ima danes. Ne bilo bi raznih afer, katere so socializmu toliko škodovale.

Posebno mi trboveljski socialisti, ki smo na Slovenskem v socialističnem gibanju že precej stari, bi lahko napisali cele romane o tem. V času razkola, pri katerem so precej pomagali razni doktorji iz Ljubljane in drugi, bodisi direktno ali indirektno, smo bili mi nešteto krat življensko ogroženi, ker smo branili in zagovarjali tajnost, katera je bila takrat v stranki. Tega mi ne bomo pozabili nikoli. Sploh pa, če bi se gospodje okrog zelene mize le malo pogledali v študije socializma, bi morali vedeti to, kar ve vsak organiziran delavec: da socializem brez javnosti sploh ni socializem.

III. V resolucijah se tudi sklicujete na glavni odbor, da naj on napravi red. Povemo vam tudi to: dokler bodo posamezni člani glavnega odbora korumpirali na tak način delavski pokret in socializem in soc. stranko sploh kakor na primer Brčinac (slučaj Subotica) in dokler bo glavni odbor kršil sam svoje sklepe in rušil red in disciplino stranke (slučaj odstavljani poslanci in soglasno storjeni in neizvršeni sklepi celjske konference, vršeče se dne 28.—29. junija 1922.) toliko časa ga ne moremo upoštevati, kajti pri nerednosti in nepoštenosti vsaka pokornost preneha, če hočemo biti dosledni nauku socializma. Star pregovor pravi: »Pometaj preje pred svojim pragom, potem pojdi pred druge pometat«. Upamo zaidno, da te besede in misli niso samo naše, temveč vsega razredno organiziranega socialističnega proletariata Slovenije in bi opomnili sodruge, kateri so se pustili omrežiti od raznih intrigantov, naj te naše misli in besede natančno preberejo in naj se odkrito vprašajo, ali je to prav ali ni prav, ali je to socialistično ali ne. Nam je za sodruge, kateri imajo proletarsko preteklost za seboj, odkrito žal, da bi jih pravi socializem zgubil, ker smo jih cenili kot zveste borce za socialistično idejo. Povemo jim pa, da na poti za hrbtnosti in tajnosti ne pojdemo žnjimi, čeravno smo jih cenili tako visoko.

IV. Gospodom okrog zelene mize pa povemo še enkrat: roke proč od socializma, ker Vi po tem delu, katerega že ves čas izvršujete, ne spadate več med socialiste! Delavstvo je s težkim trdom upostavilo in branilo svoje organizacije in bo tudi samo v njih odločevalo, ne pa razni advokati, konzumariji in krakenkaslarji, ki žive udobno na račun delavstva. Vsak inteligent, kateri javno in odkrito nastopa, nam je dobrodošel. Intrigantov smo pa imeli že

Kakor sv. cerkev uči, je neki velik greh, če se dekle zmoti s fantom in se iz prave medsebojne ljubezni rodi novo živo bitje. Ali se ni z Jezusom ravno tako zgodilo? Zakaj torej nočejo Judje vanj verovati? Kako, če je pa pankrski in navadnega cimpermana sin! Torej ni mogoče, da bi Judje, ki so zelo bistroumni, verovali vanj kot v Boga. To je napravila Jezusova močna organizacija, ki je uveljavila to lepo in dobičkanosno vero in — mi — hočeš, nočeš, moraš verovati, da je Bog človek postal! Bistroidni Židje so se rogali temu hinavskemu postopanju, napredni kulturni narodi pa bedarije častijo, molijo, se jih bojijo in voditelje radijo. Ali ni to malikovanje nove zaveze? Tistega Odršenika sveta [proletariata], ki so ga pričakovali že v stari zavezi, pričakujejo še sedaj, pa kedaj se je že On rodil! Že Jezus ga je razkazoval ljudstvu, po bogataših prestopljeno ljudstvo pa ga ne pozna in ga še sedaj pričakuje, samo socialisti ga poznajo in to je: Socializem. [Prerokujejo pa, da bo gorje

šele takrat, kadar pride tisti hudi Antikrist, čeprav je vse hudo že tukaj!]

Ljudstvo, ali še nisi spoznalo pravega Odrešenika, katerega imaš v lastnih rokah? Treba je samo malo preštudirati, in ko si v duhu že socialistični pristaša in kadar vas je več skupaj, si postavite organizacijo. Če izvršujete vse, kar zahteva socialistični pravilnik, če ste za skupnost in drug za drugega, ali vsi za enega, ali eden za vse, pa imate Odrešenika v svoji sredi! Kličemo vam: Ne verjamite svojim zatiralcem, krvosedom, hinavcem, kateri se vam približujejo od spredaj z lepim obrazom, od zadaj vas pa grizejo! — Pa kakor vidimo in slišimo in zraven tudi mi trpimo, vam pa spet kličemo: Prav vam je! Zakaj ste pa taki suroveži, da drug drugemu delo iz rok pipljete, drug drugega črnite črnim hudobam?! Če kateri le količkaj more, hitro spodleze sodelavca, da se mu potem smeji, magari da njegov prijatelj crkne od gladi, potem pravijo, da je od lenobe umrl! Največja nesreča dravinjske doline je tista prilizljiva kikibanda [obrekljivke], ki vsako trohico besedi nese in kar toplo gospodinja na nos natakne.

Gospodinja pa, seveda zvesta družica svojemu možu, mu mora vse razodeti in nekatera je še tako hudobna, da ga še podpihuje, in da potem mož ali gospodar še bolj surovo postopa z ubogimi ljudmi. Objedavnost in požrešnost se tako svetita na tem revnem svetu, da je veliko takih, kateri ne potrebujejo v temi nobenih zelenih očal, to so tisti, kateri tako težko vidijo sodelavca v boljši službi in na boljšem mestu. Vsak mu pravi: Prokleti grabljan noče dati več, kakor mu gospod reče. — Ljudje takega govorjenja in narobega mišljenja si pa ne premislijo, da je vse sleparije kriv edinole delodajalec! Prav naj vam bo! Dokler boste take beštije, nikar ne mislite na boljšo bodočnost.

Prišle bodo občinske volitve, menda 10. avgusta, seveda boste vsi po župnikovem in županovem namigavanju volili, o le volite jih, kakor ste jih dozdaj, saj si boste sami krivi, če bodo potem kožo dol z vas vlačili. Ha, potem enkrat, kadar boste imeli kmetje kakšna previsoka plačila, tedaj boste kleli občinske moše! Zakaj pa volite takšne ali nimate drugih, ki so tudi sposobni in kateri bi res delali za vas in ne proti vam?

Kaj pa, delavci tovarne ladijske družbe Žreče, kaj ste postali tak zaspani? Ali vam dajo gospodje vse na vaše zahteve? Kakor slišimo, ste zelo nezadovoljni! Ali nimate več zaupanja v moč organizacije? Ali vas ni sram, da je 5—6 gospodov bolj močnih kakor pa okoli 40 mož in še precej zavednih? O ubogo delavstvo, kako si obžalovanja vredno, razjokali bi se nad vami, kakor se je Jezus nad Jeruzalemom. O proletariat, proletariat! Resnično ubogo ljudstvo?! Zakaj? Ker vse zapijel! Nič na svetu mu ni tako sveto kakor oštarija in pijanost. O, za to so pa navdušeni! Če mu o organizaciji kaj rečeš, kako te debelo gleda, se ti smeji in te še za norca ima, pa še za bedaka, kaj še, da bi članarino plačal ali Napreji čital! Da, to mu je tuje kakor Indijancu kolovrat, to mu smrdi, še preklinja te, če je treba, še hlače proda, samo da se napije in da potem rogovili kakor neumna svinja. No, ali tedaj človek ni iz živali? Če pa postane žival, kadar je pijan, se pretepa, kolje, zastruplja in kar je najslabše, najgrše in najbolj neumno, to je zanj nekaj lepega!

„Primojduš, pa se ga bom še napil“, to se se sliši vsak dan. Če je treba pri kakšni gospodi česa prositi, iztirjati ali se zagovarjati, spet mora biti pijan. O ti ubogi revček, da si tako malo zaveden in misliš, da boš v pijanosti vse dosegel, ker v pijanosti si korajžen [divji], trezen si pa v resnici publa repa [nezaveden]. In če je pa treba za tvojo srečo in za organizacijo kaj koristnega izvršiti, tedaj si pa ravno tak kakor tisti pes, ki je dobil poleno med noge, pa je še rep stisnil med nje in naglo odbežal. Zakaj se vam slaba godi? Zato ker vse zapijete, pa mislite, da ste zavedni, pa ste slabši kot žival! Pisatelj romana Džungla v Slov. gospodarju zanikuje, da bi bil človek iz živali izšel. Če pa opazujemo dandanes to podivjano ljudstvo, pa imamo slike predpotopne živali.

Kličemo vam še enkrat: Delavci, spametujte se, namesto v oštariji, se lahko kje drugje skupaj zberete, pa ne pijani, ampak trezni, pa se lahko pomnite mnogočesa, kar ko za vas koristno. Kako lahko se opomorete do boljšega življenja, pa ne eden sam, ampak vsi skupaj. Vsi skupaj do gospoda, ko vas bo takole skupaj videl, boste videli, kako bo napravil velike oči in po pravičnih zahtevah vam bo gotovo izboljšal plačo in tudi hrano in stanovanje. To je vse kaj drugega, kakor pa da sami med seboj preklinjate gospoda, da vam tako malo plača. Vsega tega ste si, delavci sami krivi. Zdržite se iz tega morečega spanja in stopite na plan med zavedne!

Proletarec.

INDEKS ORJUNAŠEV V CELJU.

Orjunašem in Sokolom priporočamo sledeče tvrdke:

Brivnico Bukovčan, Kralja Petra cesta.

Pekarno Vošnjak, Kralja Petra cesta. [ima zaposlene same orjunaše].

Pekarno Lesjak pri Kapucinskem mostu, (sin je orjunaš).

Salnič, urar v Narodnem domu.

Vse gori navedene tvrdke gojijo izrazito „narodno zavest“ in orjunaštvo ter se najbrže strinjajo

s tem, da bi orjunaši požigali Delavske domove, zato priporočamo te tvrdke v prvi vrsti orjunašem, ker bi jim obiski navadnih delavcev morda na „narodnem“ ugledu škodovali.

Trbovlje. Tudi nam se je treba oglašiti, da ne bodo ostali sodrugi mislili, da smo v Trbovljah res sami Kristan-Cobalovci. Čital sem dopis velenjskih sodrugov v 29. številu „Lj. glasu“. V tem dopisu pravijo, da so po Korunovcih informirani, da pojde polovica članov trboveljske organizacije s Krušičem, seveda h Kristanu. Pravijo tudi, da je imel s. Krušič na kongresu pravico in dolžnost postaviti predloge, katere točke naj se v pravilniku spremenijo. To sem mu že jaz na seji povedal, a on mi je odgovoril, da on ni glasoval za pravilnik in tudi ne proti njemu. [Na zadnjem kongresu je Krušič najbolj odločno govoril za pravilnik. Le pogled članek „Z druge strani“ v 82. številu „Napreja“! Vsaka drugačna njegova trditev je laž. Ur.] Prav gotovo je to njegovo mišljenje, še toliko manj so ga brigale seveda posamezne točke. S tem je Krušič pokazal, da je njemu kakor vsem Kristanovim bratcem pravilnik tisti pastir, ki ne pušča kože v zelink. Sodrugi, samo par dogodkov napišem vam v premišljevanje, kako pridemo do Kristanovcev pri nas. Čitali ste zaupnico s. Arhu, par dni nato pa nezaupnico s podpisani enih in istih zaupnikov. Tako vidimo ljudi podpisane, ki sploh ne vedo, kaj da se sklepa. Imeti smo 22. 6. sejo naše kraj. organizacije SSJ, na kateri je bilo govorjeno o apelu, ki bo poslan na socialistično delavstvo obeh smeri in apel se bo sestavljal na seji 6. 7. skupaj s hrastniškimi in zagorskimi sodrugi, potem ga bomo dali na glasovanje članom. Če bodo glasovali zanj, ga odpošljemo, če ne bodo glasovali ga ne odpošljemo. Tako se da lepo napraviti. Tako, zdaj pa čital članek v 85. številu „Napreja“, ki ga je napisal s. Ivan Prodner, ali pa vprašaj člane, kako so glasovali za apel Tega apela niso člani ne čitali ne slišali, še manj pa glasovali zanj!!! [Tako torej! Potem pa govori Krušič o „sklepih“, kakor da so jih organizacija sprejela! On gre čisto preprosto preko volje članov! Tukaj je treba izvajati konsekvence, Zdarj vemo, zakaj je ta ljudi Krušič tako nataknen na pravilnik! Po tem pravilniku se vsaka samolastnost vsako neupoštevanje organizacijskih sklepov poplača namreč z izključitvijo. Ur.]

Člani so ta apel samo videli, ko je bil objavljen. Tako se dela v Trbovljah. Sodrugi tisti apel je sestavil mogoče sam upravni svet zelene mize. Sodrugi, le tako naprej za zeleno mizo, saj laž ima kratke noge! Če vprašas trboveljske sodruge, nobeden ne mara biti Kristanovec in tako dalje, potem pa vidimo, kako jih Krušič farba! Pa kaj čem razlagati, saj sami vidite, da je Trbovljah 6000 delavcev, pa samo 100 organiziranih! Samo nekaj bi še rad vedel, kar sem že vprašal Krušiča, pa mi noče odgovoriti. Ali je lagal, ko je tri leta zelenomizne grehe razlagal, ali laže sedaj, ko je vse te grehe požrl? Sodrugi, nič ni čudnega, če nimajo ljudje vere v organizacijo, če pa opazujejo voditelje, ki jim je pravilnik težak kakor gospodu kramp. Vidimo, da voditeljem samo tam diši, kjer imajo prosto kakor koštrun na planini, tako kakor so imeli nekoč na račun proletariata, da še danes trpimo posledice. Tako pa ne more iti naprej. Povejmo delavcem resnico, da dobijo vero v organizacijo, ker drugega izhoda ni iz te reakcije, kakor so močne politične organizacije. Sodrugi, samo čitati je treba malo več in polj premišljeno, pa bo kmalu konec Kristanovcev in Bernotovcev in reakciji se mora pričeti vrh sušiti. Tako ga bomo zastropili in nič drugače ne! — Delavec Franc Merzelj.

Oficialni socializem v Mariboru. Moram vam povedati, kako je s socializmom v Mariboru, to se pravi v mariborskem ljudskem domu. Bil sem pred kratkim v tamošnji gostilni pri kosilu, a se nisem malo začudil, ko je med drugimi časniki, takozvanimi „socialističnimi“ viselo tudi „Jutro“. Vprašal sem, če „Napreja“ nimajo, nakar mi g. Fleis, gostilničar odgovori, da se mu gabiho osebni boji. Rekel sem mu, da je dobro slišati obe strani, a on „Napreja“ vendar ne mara, tako je rekel. Jaz sem pa mnenja, da je ta gospod zagovornik koritarjev in če ne mara „Napreja“, naj le vabi „Jutrovce“. Prvi si bodo o tem že napravili svojo sodbo. — Socialist iz mariborske okolice.

[Ur.: Gospod Fleis je plačan za svoje delo od tiste klike socialistično-kapitalističnih koritarjev, ki jim „Napreja“ ne odpusti niti ene napake, ki jih „Napreja“ res napada, zato ker hoče, da jih delavstvo spregleda in jim nič več ne dovoli, da bi ga izkoriščali. Zato je v redu, da drži g. Fleis s to kliko. Nasprotno pa priobčuje „Jutro“ vedno kakšne vesele vesti, kako so se orjunaši ali režimski koritarji spravili nad delavstvo, ki živi od žuljev svojih rok, napada torej delavstvo. Zato je v redu, da je g. Fleisu „Jutro“ bolj všeč, nego „Napreja“. To si velja pa zapomniti in izvajati stroge konsekvence. V Mariboru je še vedno nekaj takšnih lokalov, kjer tudi kosilo lahko dobiš, pa se ne sramujejo branitelja delavskih pravic.]

Gorica pri Mariboru. Kandidatna lista SSJ in KDZ za obč. volitve 10. avg., je bila vložena kot prva. Klerikalci so svojo z veliko težavo skupaj spravljali, šele na prodajni dan pred potekom roka so jo vložili, pa z združeno močjo „Gospodarske stranke“, namreč prejšnje SKS. Kakor je bilo videti, se jim nekoliko hlače tresejo pred nami, ker vedo dobro, da bo precej volilnih bomb padlo v

prvo skrinjico. Čast našemu kmetjsko-delavnemu ljudstvu pri nas, ker ono se je začelo zavedati!

Črna. [Začetkom t. m. smo prejeli popravek od O. dr. lesnih delavcev, podr. v Črni. Čeprav je bila štampilja pritisnjena, vendar ga nismo objavili, ampak smo ga poslali politični org. SSJ, da zavejo pojasni. Zdarj imamo pojasnilo in objavljamo oboje. Korunovci bodo rekli, da ni prav, če se delavci med seboj napadajo, mi pa pravimo, da je zelo prav, če delavci sami na lastno pest iščejo resnice. Op, ur.] Cenjeno uredništvo! V „Napreju“ št. 67 z dne 25./VI t. l. ste priobčili članek iz Črne, kjer stoji med drugim sledeče: „Drugače je bilo v Mušeniku. Tam so pa sami pristni črnici mlaje postavljali... ga je dični g. Štruel po pasje naprej podil“ — Štruel in večina pomagačev so naši stari člani, ki so se zaradi tega ogorčeni vrgli na odbor z zahtevo, da se naj jim naznani ime dopisnika dotičnega članka, ki je v zgoraj omenjenih trditvah popolnoma neresničen. Ker mi ne moremo dovoliti, da bi kdo naše člane brez vzroka izzival zato, ako sledijo proti svojemu prepričanju ukazu od zgoraj za dobro plačo — zahtevamo, da se nam javi ime dotičnega kleveteža. da bomo z njim sami obračunali ter da ga naj kdo opozori, da naj v bodoče poskuša ločiti laž od resnice, oziroma naj ne pozabi, da je druge napadati iz same zavisti jako nizkotno. V slučaju, da se naši želji ne ugoti, smo prisiljeni podvzeti druge korake.

S sodružnim pozdravom Osrednje društvo lesnih delavcev in sorodnih strok na slovenskem ozemlju — Podružnica Črna pri Prevaljah. Miloš Schmiedhofer tajnik.

Pojasnilo je pa takole:

Tako torej, dragi Miloš! Iz te moke ne bo kruha! Vedi, da je to tudi nizkotno, če izrabljaš celo podružnico lesnih delavcev v zadevah, ki ti niso popolnoma nič znane, in ti je predvsem le na tem, da poagitiraš med lesnimi delavci za svojo „Neodvisno“ organizacijo, ki se je v nedeljo dne 13./7. na našem shodu v tako žarki luči pokazala in tej pretepaški družbi naj mi ime dotičnega dopisnika [kleveteža]. kakor se blagovoljš izražati izročimo? Ne, Pred sodnijo, če treba, vam s pričami dokažemo, da je vse to resnica, kar smo v zgoraj omenjeni št. „Napreja“ pisali, namreč da je g. Š. nekega našega sodruga kakor psa domu napodil, ker ni maral pomagati dotičnim delavcem njih „dobro plačo“ v žepe spravljati. Enako vam tudi dokažemo, da ste se baš „rdečkarjem“ na jezo še bolj potrudili čim najbolj ozaljšati vaše mlaje in slavloloke. Torej kaj pa še več želite? V ostalem pa naj javnost sodi, kdo ima prav!

Mežica. [Napad seveda.] Kr. okrožni rudarski urad je zelo koristna institucija, prav tako potreben za naše rudarstvo kakor zakon o zaščiti države za našo milo domovino. Vse sklepe delegatov bratovskih skladnic mora odobriti ta urad. Kar je v prid podjetniku, gre seveda silno naglo, gospoda se popelje z avtomobilom — no, saj veste, kako je. Če pa sklenejo pri bratovski skladnici, da se zviša pokojnina in radi tega prispevki, mine pol večnosti, predno se tak sklep odobri. Mežiška bratovska skladnica se tepe že zelo dolgo, da bi se zvišala pokojnina na mesečnih 250 Din, Pa to ne gre kar tako — najdejo se paragrafi, ki so tako zaviti, da traja celo večnost, predno jih razvijejo tako, da bi dobili upokojeanci tistih ubogih 1000 K vsak mesec, znameniti jahači od starosti zgubljenih paragrafov somnenja, da je boljše za podjetnika, če dobe upokojeanci le po 10 kronic. — Pa tudi preproste zadeve se vlečejo, če se ne dajo čisto preprosto rešiti podjetniku v prid. 18. junija t. l. je bila seja bratovske skladnice radi nastavitve pomožnega uradnika. Sprejet je bil s 3 delavskimi glasovi proti 2 podjetnikovima s. France Ozimic. Minilo je mesec dni, zadevni zapisnik pa še ni odobren, niti podjetnikova pritožba zavrnjena. Radi tega mora en sam uslužbenec vse sam delati, to je preveč! Odslej bomo javno objavili vsako sejo, ki ji bodo prisostvovali delavci. Danes začnemo. Za razpisano mesto se je oglašilo 32 proslilcev, vidi se torej, da je danes zelo hudo za kruhek. Gospodje so si izbrali svojega ljubljenca in g. tajnik rudnika g. Kordan je napel vso svojo spretnost, da bi bil priporočen od „nepolitične stranke“, kateri pripada gospoda. Delavci so bili pa bolj pravični, zahtevali so, naj se izberejo najprej trije proslilci, izmed teh treh pa najzmožnejši in najpotrebnejši, ker navadni delavci niso zmožni kar na prvi pogled izmed 32 izbrati pravega. Tolikšno zmožnost ima samo prva moč in glavna dika našega rudnika, ki je takorekoč kristaliziran ekstrakt vseh čednosti. Gospod Kordan je zato rekel delavskim odbornikom bratovske skladnice, da so strankarski. Zakaj strankarski? Zato, ker niso hoteli tistega, ki ga želi ravnateljstvo rud-

Delavci!

Kdor inserira v drugih listih, v „Napreju“ pa ne ta sam dovolj jasno pove, da ne mara odjemalcev iz delavskih vrst. V vaših rokah je, kakšno

inseratno politiko

delajo trgovci. Trgovci so bolj navezani na vas nego vi nanje!

nika! [Tu se uči, bratec, kaj je strankarstvo: la priklama, ti priklamaš, pa si že — strankar.] Pri bratovski skladnici da bi morali nastavljaliti ljudi s trgovskega stališča — da bi nam prodajali orjunaške znake in pa cepine za v Mežici zelo razvito črvesno turistiko, pristavljamo mi. [Baš bi imel krasno priliko, ko je bil pravkar g. Charles Moreing, predsednik družbe The Central European Mines, lastnice našega rudnika, odlikovan z jugoslovanskim redom sv. Save III. reda, Prijeten odmev na čase, ko so se sedanji lastniki prvič pokazali „Mežici“, kaj? Delavci bi bili voljni sprejeti v službo reduciranega učitelja, delavčevega sina ali kakšnega brezposelnega, nikakor pa ne človeka, ki že ima prav tako službo, kakor je hila razbisana, a bi samo v Mežico tako rad prišel. Če se kapricirajo nanj — s trgovskega stališča? — bi se prav tako lahko tudi mi. Tako razumemo to: gotovo bi se našel človek, ki bi bil pri volji, vse delo v pisarni bratovske skladnice sam opraviti, nato bi mi sistrali sklep o nastavitvi pomožne moči, a sedanjega vodjo bi odklonili. To bi bilo „trgovsko postopanje“, a delavci tako ne ravnajo, ker smo proti vsakemu nasilju.

Škale-Velenje. V nedeljo 20. 7. je bilo razglašeno, da se bo vršil shod pred cerkvijo, na katerem bo poročal kler. posl. Pušenjak. V uvodnem govoru je povedal, da ga prav veseli, da so se shoda vsi v obilnem številu udeležili. [Bilo je v cerkvi razglašeno.] Razlagal je na dolgo in široko politiko v Beogradu [kjer se meščanske stranke pulijo za ministrske stolčke], ničesar pa ni omenil o Markovem protokolu, Po običajnem rogovilenju proti Orjuni, demokratom in socialistom je povedal, da prevzame vlado še ta teden najbrž opozicija, kjer da bodo sami poštenjaki zastopani, Pašičevih ožjih prijateljev [radikalov] je samo 20—30 ki si polnijo žepe iz drž. sredstev. Vsi drugi radikalni poslanci da so „fest pobi“. Za nas je najbolj važno, kar se tiče rdečih bratcev. Povedal je, da so komunisti tudi avtonomisti, soc. stranka pa da ima 5 struj: eno Korenovo, eno Prepeluhovo, eno Kristanovo, eno Peričevo, eno pa Bernotovo. Približno po enournem govoru je povedal, da ima soc. stranka v Škalah vloženo kandidatno listo. Od tam naprej ni več rogovilil proti Orjuni niti proti demokratom, ampak je vzel le socialiste na piko. Povedal je, da ima n. pr. v Mariboru župan 30.000 K mesečne plače [besedo ima mariborski župan]. Po zaslugi socialistov da je v Mariboru taka draginja kakor nikjer drugod. [Klerikalci, ki imajo vse ljudstvo za seboj, niso zmožni pobijati draginje v Beogradu, mesto njih naj vrši to delo mariborski občinski svet! Pa nota bene: V Mariboru so spravili klerikalci Grčarja na stol!] Posebno je poudarjal, da obstaja nevarnost za občino Škale, da pride v roke soc. demokratom, ki so prišli iz Rusije. Mišljen je bil so dr. Rednak I. ki je jugoslovanski državljani slov, narodnosti ter ima v občini Škale aktivno in pasivno volilno pravico. Orjuna je vsaj toliko demokratična, da prizna Slovincem pravice v njihovi domovini — no orjunaški patriotizem se nam zdi precej enakovreden klerikalnemu! Ur. — klerikavzarji pa tukajšnje državljane imenujejo Ruse, Če je bil so dr. Rednak v ruskem ujetništvu, ni bil po lastni krivdi, ampak po krivdi klerikalne stranke, ki nas je navduševala na vojno „proti Srbom“, Seveda razni Korošci in drugi današnji klerikalni poslanci niso mogli biti ujetniki, ker so bili v katoliški Avstriji kot „unentbehrlich“ oproščeni službe na fronti. Gosp. poslanec je poudarjal, da mislijo razni „Rusi“ kot del. zaupniki, da imajo vso pravico in strašijo, kdor ne bo njih volil, da bo od dela odpuščeni. [Nesramna laž.] Socialisti, katerih je bila nad polovica ves čas navzoča, niso do sem delali nobenega medklica, Tukaj, ko je bila laž dokazana, naredi s. Pevec medklic in reče: „Gosp. poslanec, do sem se lahko lažete in ne dalje. Kot soc. del. zaupnik poudarjam, da je vaš pristavček Vekoslav Zajc tudi pri vseh važnejših intervencijah navzoč ter dela vse delo zastoni, med tem ko je poslanec mastno plačan.“ Rekel je, da so na min. za rude in šume ljudje, kateri ne bodo dovoljevali raznim Rusom uganjati svojo politiko in da je klerikalcev že toliko, da bodo pomagali tistim „Rusom“ nazaj v Rusijo, [Rus Rednak prosi gosp. poslanca za potni list v Rusijo. Mogoče pošljejo klerikalni poslanci so dr. Rednaka v Rusijo kot agenta za boljševiško avtonomijo, saj njihov zvesti zaveznik Radič ni dosegel ničesar, čeprav ima baje vse ljudstvo na Hrvaškem za seboj in še bi sodeloval v klerikalni vladi. To, kar Radiču ni uspelo, naj bi izvršil so dr. Rednak, ki je navaden rudar in ima ob enem tako moč, da meče delavce pri drž. prem. v Velenju na cesto. Klerikalni rogovileži — ki imajo vse ljudstvo za seboj — pa nimajo toliko zmožnosti, da bi imeli delavoljni rudarji delo. Uprava premogovnika je namreč naznanila del. zaupnikom „Rusom“, da se mora delavstvo reducirati, ker ni odjemalcev za premog. Tistim, ki so pa na shodu napadali so dr. Peveca, češ: soc. zaupniki ste krivi, da smo mi na dopustu, naj vedo, da je bil s. Pevec takrat radi boleznj otroka kontumaciran in ne ve o vsem tem nič.] Gosp. poslanec je povedal, da je na ženskah ležeče, katera stranka da zmaga. One da morajo biti sitne. Ko je zaključil gosp. poslanec svoj referat, je vprašal gosp. župana Oštr kot preds. shoda, kdo še želi besedo. Oglasi se s. Pevec, ki vpraša gosp. poslanca, odkod da ima informacije, da del. zaupnik [Rus Rednak] grozi, češ kdor ne bo

socialistov volil, pojde na cesto. Gosp. poslanec, mesto da bi dal stvaren odgovor, je čvekaril, kako da so socialisti delali v drugih krajih. Povedal je na zahtevo s. Peveca, da je to v neki hiši slišal, da pa ne pove kje. Pevec je zahteval, naj g. poslanec to laž preklče, če je pošten. G. poslanec je po poudarjal da bo preklčal šele po volitvah. češ da ne bodo socialisti tega izrabljali. Kler. poslanec naj ve, da se socialisti borimo s pametjo, ne pa z lažmi, kakor klerikalci. Nam je popolnoma vseeno, ali bo župan „Rus“ Rednak ali dosedanji župan g. Oštr, komur bo ljudstvo zaupalo, tisti pa bo. Dokaz temu da smo za nositelja liste postavili delavca, ki nima nič, je to, da klerikalci to izrabljajo češ: „Mi bomo pa plačevali, če bo kakšen švindel.“ Dosedanji občinski odborniki pa vemo, da je obč. blagajna vedno prazna, ker dohodki ne krijejo izdatkov. Tukaj se torej ni bati, da bi mogel kakšen „Rus“ kaj ponoveriti, Gosp. poslanec pozivljamo te, če si poštenjak, povej v Slov. Gospodarju in „Napreju“ še pred volitvami, kje si dobil lažnjive informacije. Če tega ne storiš, si slepar in lažnivec in verjameš vsem babjim klevetam. Ako pa poveš imena, bomo vedeli s kom moramo sodnijsko postopati. Klerikalci ste s tem shodom izvršili dobro agitacijo za našo stvar, za kar se vam zahvaljujemo. — Kraj. org. SSJ Škale pri Velenju. — Predsednik Rednak I. (Rus), občan občine Škale; Blagajnik Rednak II. (slovenski Rus); tajnik Pevec (slovenski tujec s Štajerskega).

Šoštanj. Volitve se bližajo, to je menda že vsakemu znano, ali kam bo volil, za to se še marsikdo ni odločil. Ker nekaj ljudi je še vedno pri nas, ki ne znajo soditi, ampak gredo le za lepimi besedami kapitalističnih gospodov in njih agitatorjev. To vam hočem samo zato povedati, ker imate približno še tri tedne časa presoditi, kam se odločite.

Če se vprašamo, kam homo volili, je odgovor pravzaprav lahek. Svoji k svojim, delavci na delavsko listo, kapitalisti pa na kapitalistično — potem je delavska zmaga v naši občini zagotovljena! Nič več se vam ne bo potem krivica godila kakor sedaj. Če boste volili kapitalistično, potem si pa pletete sami svoj bič, ki bo še hujši nego sedanji. Pa kakor je videti, se delavstvo precej zanima za našo listo in ravno zato je nekim gospodom, ki stikajo za županskim stolcem, skoraj kri zavrela. Na vse načine delajo proti delavstvu, vsak najmanjši pregrešek vidijo in ga naznanijo kot zločin, za vsakim mirnim človekom gledajo, če noge in roke prav postavljajo in če mogoče ne nosi glave preveč pokoncu. Eden je med njimi ki se dobro spozna na boleznj ušes in očes, pa samega sebe mora najbolj ozdraviti, da ne bo ljudi narobe sodil. Ta gospod narobe vidi in sliši, ne hodite mimo njegovih oken in ne govorite tam, drugače bosta naznanjeni kot zločinci in protidržavni elementi. Po ulicah proti doktorju idite rajši naokoli na Štambergerja, da se izognete neumnih potov. Ta gospod pa vidi le delavce, njegove glihe lahko rogovilijo kakor zveri in streljajo in pretepajo mirne in stare delavce, to ni nikjer naznanjeno! To si zapomnite dobro! Iz naših src ne bo izbrisano vaše miroljubje! Vi, delavci, pa volite 10. avgusta **socialistično skrinjico**. Pokažite, da znate ceniti vaš delavski stan pred raznimi Judeži! — Eden, ki bo imel še besedo.

Šoštanj. Ker nas delavce razni ljudje, ki so se komaj vsedli v našo občino, po krivici napadajo smo primorani vsak nered naznaniti v javnosti. K izletu požarne brambe 7.—9. junija moramo poročati sledeče: V soboto zvečer se je vršil koncert železničarske godbe in društvenega pevskega zbora, kar je vse prav lepo uspelo. Kakor pa je navada, da pridejo na takšne prireditve tudi ljudje, ki so bolj vročevrvi, tako se je zgodilo tudi takrat. Prišel je neki A. K., predsednik mogočne Saleške doline, katera pa izgleda kakor napihnjen mehur. Ta nič slabega misleči član Orjuna je potegnil bodalo in hotel napasti člana neke tuje požarne brambe, kar so domači požarniki seveda preprečili. Potem je grozil, da bo tekla kri, če bo športni klub igral in sploh, če zgubi športni klub „Trbovlje“. Igra se je vršila in igrali so precej surovo, kar je seveda pričakovati samo od te glihe ljudi. No, našemu orjunašu pa se je najbrže ohladila kri, ker drugi dan je bil precej miren. Tako je, dragi trpini, pogledite le te kultivirane ljudi, ki učijo kulturo z bodalom! Sodite jih sami in, da se rešimo iz njihovih krempeljev, volite vsi socialistično skrinjico, ker le njeni zastopniki bodo pravi gospodarji občine in branitelji delavcev pred vsakim napadom! Vam pa, ki ste zapeljani po slovenskih kapitalistih, želimo, da spregledate, ker tudi vi spadate v naše, ne pa v njihove vrste! Za kaj vas imajo? Za to da greste povsod zanje v ogenj! Vi ste takorekoč njihovi strelovodi, da se oni lažje skrivajo in zadirajo v vas same. Organizirajte se v „Svobodi“, politični in strokovni organizaciji, ker v teh organizacijah je naša rešitev! Prisotnež.

Lepota? Svežost mladosti? Priljubljena vnanjščina? Vse to si lahko ohranite in zabranite prerano ostarelost edino z racionalnim negovanjem vašega obraza, telesa, vaših las in zob! Radi izvanrednega delovanja so že čez 25 let priljubljeni Elza-preparati za negovanje lepote; Elza-obrazna in kožo obvarujoča pomada [2 lončka s pakovanjem in poštino 25 Din], Elza-pomada za rast las [2 lončka s pakovanjem in poštino 25], Elza-lilijno milo lepo-

te (4 kosi s pakovanjem in poštino 40 Din) in 10% nadoplatka in drugi Elza-preparati kakor Elza-cvet za lase, Elza-voda za usta, Elza-kolonjska voda itd., adresa: Lekarnar Evgen V. Feller, Stubica Donja, Elzatrg št. 252. Hrvatsko.

Lastnik: „Sloga“, r. z. z. o. p.

Izdajatelj in odgovorni urednik:

Zvonimir Bernot

(v imenu pokr. odbora SSJ in KDZ)

23. VII. Tiskarna bratov Rumpret v Krškem 300

KLOBUKE

za dečke od 50 Din dalje, perilo, čevlje, dežnike, plašče itd. kupite najceneje pri

Jakobu Lahu

V MARIBORU, GLAVNI TRG 2.

Josip Vranjek,
dežnikarna v Celju, Kralja Petra cesta.

Nudi močne in moderne dežnike od 80—125 Din.

DOMACE DELO.

Po nižani ceni

kupite sedaj samo trpežno, češko

in angleško blago za moške

in ženske obleke in razno perilo

v manufakturni in modni trgovini

Miloš Pšeničnik

CELJE, KRALJA PETRA CESTA ŠTEV. 5.

la. usnjene suknjiče

od Din 1.400 do 1800 v črni in rujavi barvi, nadalje

nepremočljive dežne plašče

od Din 350 do 800 Vam nudi v največji izbiri
konfekcijska industrija

DRAGO SCHWAB

Ljubljana.

Dvorni trg 3.

Specialna delavnica za usnjene obleke. Pismana naročila se izvršujejo točno po pošt. povzetju. Neugajajoče se zamenja ali se vrne denar.

Znižane cene za otroške vozičke!

Novi modeli. Poslužujte se izdelkov domače tovarne otroških vozičkov in dvokoles „TRIBUNA“ F. B. L., Ljubljana, Karlovska cesta 4. Istotam se dobijo po nižani ceni nova dvokolesa, mali pomožni motorčki, šivalni stroji in pnevmatika. Sprejema se v popolno popravo za emajliranje z ognjem in poniklanje dvokolesa, otroški vozički, šivalni stroji in razni drugi stroji. — Prodajajo se tudi na obroke. Ceniki franco.

Franc Szantner, Ljubljana

ŠELENBURGOVA ULICA 1:

Zaloga PRVOVRSTNIH ČEVLJEV za moške, ženske in deco ter SPECIALIST za ortopedična in anatomska obuvala.

L. Mikuš

= TVORNICI DEŽNIKOV IN SOLNČNIKOV =

v Ljubljani, Mestni trg šte. 15

priporoča svojo bogato zalogo

dežnikov v kakršnikoli veli-

—: kosti po najnižji ceni. —:

NAŠI IZDELKI:

Dvojnosedna ržena ŽIKA

v rdečih savitkih,

Dvojnosedna ječmenova Žika

v modrih savitkih,

Slejana ječmenova Žika

v zelenih savitkih

so najboljše!

Zahvalite se 16. žito!